

ŠTORKLJA

Šolski časopis POŠ Blagovna

Šolsko leto
2023/2024

KAZALO

1	UVODNIK.....	1
2	PROJEKTI.....	2
2.1	Pozdrav ptic miru	2
2.2	Tradicionalni slovenski zajtrk.....	4
2.3	Pomahajmo v svet.....	5
2.4	Tek podnebne solidarnosti	7
2.4.1	Intervju z atletinjo Urško Ogrizek	9
2.5	Bralna značka	11
3	TEKMOVANJA IN NATEČAJI	14
3.1	Znam več z Lili in Binetom.....	14
3.2	Logična pošast.....	15
3.3	Lutkarije in vragolije.....	16
3.4	Likovni natečaj Narodne galerije.....	17
3.5	Likovni natečaj podjetja Paloma	18
4	NASTOPI IN PRIREDITVE	19
4.1	Krajevni praznik Blagovne	19
4.2	Srečanje starostnikov - KORK Blagovna	21
5	MALO NAOKROG.....	23
5.1	Planinski pohod na Resevno in peka kostanja.....	23
5.2	Dvodnevni tabor na Lisci	24
5.3	Nočni pohod	25
5.4	Izlet na Kofce	26
5.5	Obisk Londona	27
5.6	Bivanje v Barceloni.....	28
5.7	Ogled predstave Levji Kralj.....	29
5.8	Nogometna tekma.....	31
5.9	Jelenov greben.....	32
6	ŠOLSKI UTRIP	33
6.1	Obisk iz Požege	33
6.2	Tetka jesen je obiskala prvošolce in vrtec	34
6.3	Lovec – varuh narave.....	35
6.4	V deželi samorogov: meditacijska pravljica	37
6.5	Disko matematika.....	38
6.6	Pust.....	39

6.7	Obiskal nas je vrtnar.....	40
6.8	Cuba in Ink.....	40
6.9	Babice in dedki na obisku.....	41
6.10	Ustvarjalnost v OPB1	42
7	NAŠE AKTIVNOSTI IN PROSTI ČAS	46
7.1	Dobila sem konja.....	46
7.2	Moji treningi plavanja.....	47
7.3	Na igrišču	48
7.4	Tekmovanje s flavto	49
7.5	Moja harfa	50
7.6	Saksofon	50
7.7	Violina	51
7.8	Polnočnice	52
7.9	Športniki	52
7.10	Mladi gasilci.....	55
8	UMETNIŠKI KOTIČEK	56
8.1	Rime, rimarije	56
8.2	Škatla	57
8.3	Jaz sem hruška	58
8.4	Psi se ne zavedajo, kako lahko življenje imajo	59
8.5	Ledeni zmaj.....	60
8.6	Podvodni čudež.....	61
8.7	Princ in princesa.....	62
8.8	Navihani Bram.....	63
8.9	Družina.....	66

1 UVODNIK

Drage učenke in učenci, učiteljice, spoštovani starši in vsi bralci Štorklje!

Pred vami je že 6. Štorklja, zopet ustvarjena za lepe spomine na vsa doživetja, ki so se zgodila v tem šolskem letu, v šoli in izven nje, ter na otroško ustvarjalnost na različnih področjih.

Vsako šolsko leto je edinstveno in nepozabno. V mozaik življenja prinese mnoge pomembne izkušnje. Ker z letošnjim šolskim letom zaključujem svojo učiteljsko pot, so uvodne besede moje.

Kar petintrideset let POŠ Blagovna imenujem »moja šola«, saj imam vedno občutek, da se vračam domov. Nanjo me vežejo spomini, s katerimi si bom bogatila naslednja leta svojega življenja.

Učencem sem se trudila biti strokovna, predvsem pa poštena, spoštljiva in vzorna učiteljica. Izpolnila sem svoje poslanstvo, za katerega sem se odločila že kot majhna deklica.

Moja posebna ljubezen so knjige. Šolska knjižnica je prostor, v katerem sem bila najbolj ustvarjalna, polna zamisli, kako otrokom vzbuditi željo po branju knjig, saj se v njih skrivajo zakladi neslutelih razsežnosti.

Dragi otroci!

Želim vam še mnogo prijetnih doživetij pri branju.

Ne pozabite: »Knjiga je skrivnost, v kateri je mogoče najti tudi tisto, česar nismo iskali, ali tisto, česar sicer ne dosežemo!«

Drage sodelavke!

Naj naša šola ostane ponosen drugi dom mnogih generacij tudi v prihodnje!

Spoštovani starši!

Hvala za prijazen odnos, pohvale in spodbude. Z največjim veseljem sem bila učiteljica vaših otrok.

Želim vam vse dobro, najprej pa seveda prijetne, zdrave in ustvarjalne počitnice!

Učiteljica Duška

2 PROJEKTI

2.1 Pozdrav ptic miru

V septembrskem sobotnem dopoldnevu je na velikem odru v centru Celja zadonela himna naše šole. OŠ Lava v sodelovanju z NT in Radiom Celje ob svetovnem dnevu miru že vrsto let organizira prireditve Pozdrav ptic miru. Letos je bila osrednja govornica Tatjana Bobnar, ki se je o miru pogovarjala tudi z otroki na celjskih ulicah. Na prireditvi so kot vsako leto tudi letos nastopali učenci POŠ BLAGOVNA.

Folklorna točka učencev pod vodstvom učiteljice Janje Kukovič je bila dokaz, da na šoli delujemo v skladu z letošnjim geslom »Pomagajmo graditi svet, ki ne bo ujet v ekran in bo zazrt v svetel dan.«

Tudi nastopajoče učenke so strnile svoje misli o dogodku:

Moji občutki na srečo so bili
zabavni. Tam smo plesali folkloro.
Nastopali smo v Celju. Bila mi
je tudi všeč, ko smo na koncu
šli na kepico sladoleca.

Eva M. U, 3. c

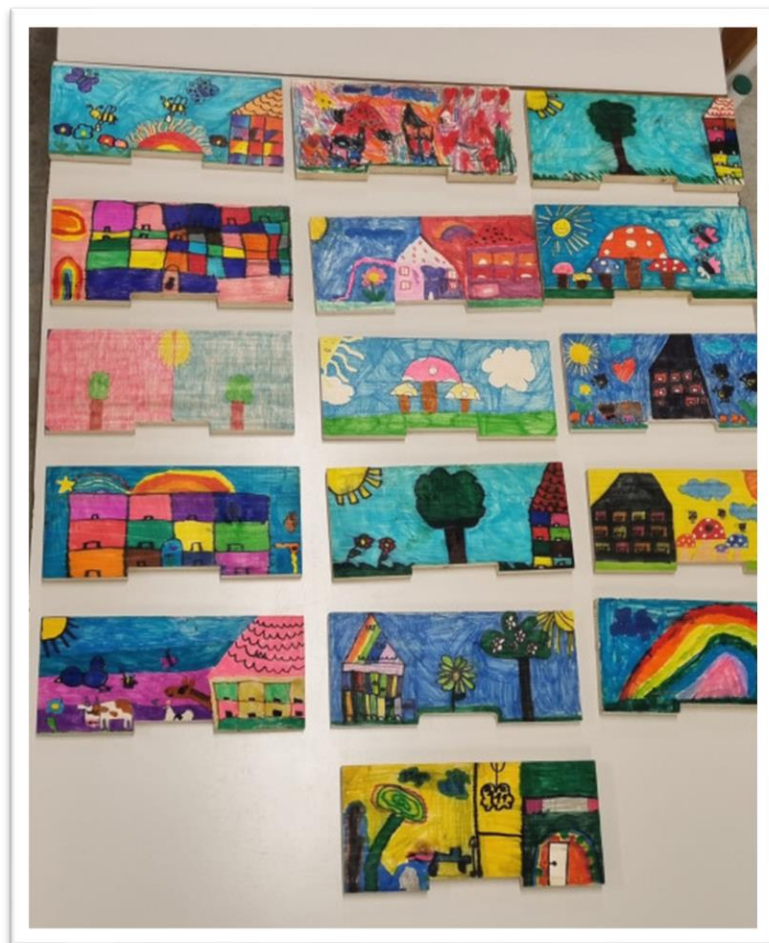
Moji občutki so
zelo lepi. Lepo je
bilo ko smo plesali
folklaro. Bilo je zelo
zabavno. Danes
sem misla polna
navdušenja.

Lara, 3.c ♡♡

2.2 Tradicionalni slovenski zajtrk

Na podružnici smo letos izvedli že trinajsti Tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga obeležujemo ob dnevu slovenske hrane. Slogan letošnjega Tradicionalnega slovenskega zajtrka se je glasil "Kruh za zajtrk – super dan!". Poleg zajtrka smo občudovali panjske končnice, ki so jih izdelali naši učenci v okviru čebelarskega krožka.

2.3 Pomahajmo v svet

Projekt »Pomahajmo v svet« je mednarodni projekt, v katerem sodeluje 27 držav sveta. Preko projekta otroke v vrtcih in šolah med seboj povezujemo preko video omrežja. Velik poudarek je predvsem na spoznavanju kultur, običajev in načina življenja.

Namen projekta je, da otroke preko različnih, njim zanimivih dejavnosti motiviramo in jih tako navajamo na rahljanje stereotipov, predsodkov, nestrpnosti do drugače mislečih, do tujcev, do ljudi s posebnimi potrebami, do starejših.

S tem bomo pripomogli h kakovostnejšemu življenju, večji solidarnosti in spoštovanju, še posebno sedaj, ko postaja svet vedno bolj odprt in dostopen, hkrati pa vedno bolj občutimo nestrpnost med mladimi.

Na POŠ Blagovna že tretje leto zaporedoma sodelujemo v projektu. Tretješolci letos sodelujejo s šolo iz Turčije.

Kako pa otroci vidijo projekt?

Amai. 3.c

Meni je bilo všeč, ko smo se pogovarjali s Turčijo. Malo sem se naučil turškega jezika.

Brina, 3.c

Ko smo se mi
pogovarjali s Turčijo
sem izvedela veliko
o njihovi šoli. Najbolj
mi je bilo všeč, ko
so mam povedali, da
imajo v šoli bazen.

Soraya Ana, 3.c

I Turčijo smo
veliko delali.
Vsak je nekaj predstavil.
Zelo smo se zabavali.
Mi smo predstavili
Lorenijo, oni pa
Turčijo. Veliko smo
izvedeli.

2.4 Tek podnebne solidarnosti

V petek, 24. 5. 2024, smo že tradicionalno tekli za dober namen v sklopu projekta Tek podnebne solidarnosti. Na naši šoli se dobro zavedamo, da se podnebje spreminja in ni nam vseeno. Na ta problem želimo opozoriti tudi okolico in seveda pomagati po svojih zmožnostih. Dan kasneje, 25. 5., je bil dan Afrike in glavni namen teka je ravno solidarnost do ljudi v revnejših državah, predvsem v Afriki, ki jih posledice podnebnih sprememb najbolj prizadenejo.

Teka se je udeležilo vseh 67 učencev in nekaj staršev. Letošnja gostja teka je bila naša bivša učenka in nadvse uspešna atletinja, šprinterka Urška Ogrizek, ki žanje uspehe na državnem in evropskem nivoju.

S pretečenimi kilometri smo gradili krog solidarnosti okoli planeta Zemlje in na naši šoli pretekli 592 krogov, kar je 177,6 km. Otrokom je za ta namen gospod Mitja Bombač podaril kapice.

Tehtli smo za Afriko,
od 1.-5. razreda.
Imeli smo poskrbljeno
za hrano in pijačo.
Pretekla sem 9 krogov
v pol ure. Na
kartice smo si delali
črtice. Bilo je zelo
vračo. Imeli smo se
lepo.

Eva Majovanc
3.C razred

Jaz sem pretekel 7 krogov v 30 minutah.
Tek podnebne solidarnosti je bil 24.5.2024
v petek. Imeli smo skusno hrano in
pijačo. Tehtli smo za Afriko. Tekla je cela šola.

Luka, 3.C

2.4.1 Intervju z atletinjo Urško Ogrizek

1. Kako ste se počutili, ko ste osvojili medaljo?

Počutila sem se izvrstno! Še posebej ob osvojenem naslovu.

2. Kako ste prenašali poraze?

Poraz je najhujša stvar, ki se lahko zgodi športniku, še posebej kakšna diskvalifikacija. Po porazu se počutim grozno, ampak treba je iti dalje, novim ciljem in zmagam naproti.

3. Kako dolgo se pripravljate na tekmovanja?

Za tekmovanja se pripravljam skoraj celo leto. Moja sezona se začne januarja, zaključí pa oktobra, novembra. Po koncu sezone imamo malo pavze, nato pa ponovne priprave za naslednjo sezono.

4. Kako dolgo že trenirate?

Marca naslednje leto bo 8 let.

5. Kakšen je vaš delovni dan?

Moj delovni dan: najprej grem v šolo, po šoli domov in se učim, nato trening, po treningu zopet učenje doma in nazadnje seveda spanje. Ne sliši se preveč zanimiv, je pa zagotovo naporen.

6. Kaj bi delali, če se ne bi ukvarjali s športom?

Ne bi mogla brez športa. Verjetno bi se ukvarjala s kakšnim drugim športom, na primer košarko, nogometom ali adrenalinskim športom, ker me tudi to veseli. Druga verjetno ne. Če pa bi izbirala ponovno, bi najverjetneje spet izbrala atletiko.

7. Ali ste že bili na Olimpijskih igrah?

Ne, to še ne, zaenkrat sem še premlada, delamo pa na tem, da pridem do tja.

8. Koliko je vaš osebni rekord?

Moj osebni rekord na 100 m je 11,87.

9. Ali ste trenirali še kakšen drug šport?

Ne, nisem trenirala drugega športa, ker atletiko treniram že od svojega 10. leta. Pred tem se nisem ukvarjala z drugim športom.

10. Kakšne so vaše želje za prihodnost?

Moje največje želje so, da se ne poškodujem, nadaljujem kariero in dosegam odlične rezultate na najvišjih ravneh.

Kris in Jan Žvižej, 4.c

2.5 Bralna značka

“Nobena zabava
ni tako poceni kot branje,
niti noben užitek
tako dolgotrajen.”
(Lady Montague)

V letošnjem šolskem letu smo h koncu pripeljali še eno sezono branja za bralno značko. V goste smo povabili g. Boštjana Gorencu – Pižamo, ki nam je na šaljiv način predstavil svoje delo pisatelja, prevajalca, vmes pa je tudi “zarepal”.

Predstavil nam je najnovejšo knjigo in se z učenci na koncu fotografiral.

Učenci 1.c razreda

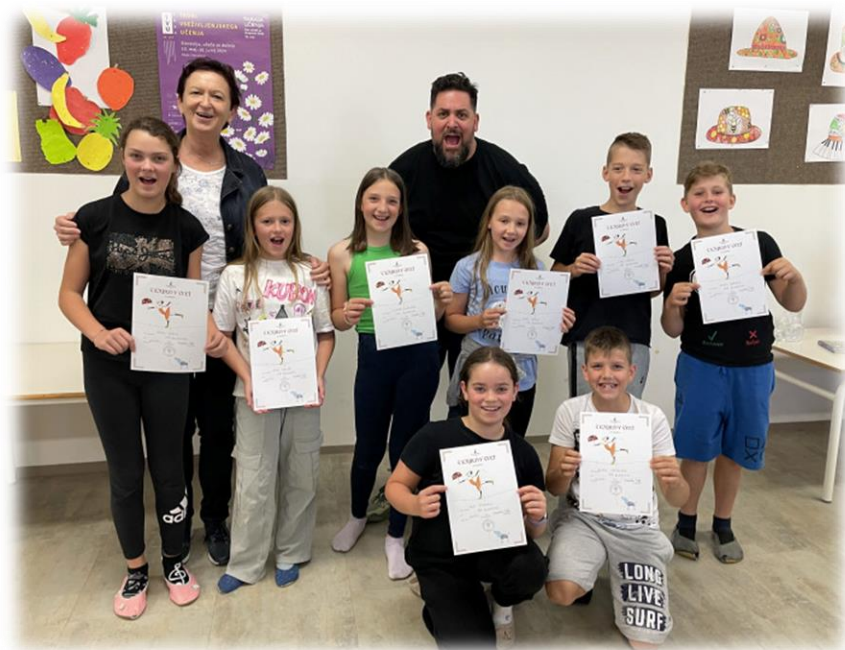
Učenci 2.c razreda

Učenci 3.c razreda

Učenci 4.c razreda

Učenci 5.c razreda

Še posebej zanimivo je bilo
podpisovanje z njegovim lastnim žigom.

Pokazali smo mu tudi naš plakat
in portrete, ki so nastali
izpod rok naših učencev.

3 TEKMOVANJA IN NATEČAJI

3.1 Znam več z Lili in Binetom

Jaz sem v šoli pisala Lili in Bine. Po tekmovanju sem izvedela, da sem se uvrstila na državno tekmovanje že 2. leto zapored. Pripravljala se tako, da sem reševala vadnico Znam več z Lili in Binetom. Dobila sem tudi pole od prejšnjih tekmovanj. Tekmovanje je bilo v Ljubljani. Potovanje v Ljubljano je bilo zanimivo. Najprej sem se peljala z avtobusom, potem z vlakom in nazadnje še s taksijem. Tam smo dobili malico in urnike. Na tekmovanju sem dosegla 2. mesto in s tem srebrno priznanje.

Valentina Bogataj, 3.c

3.2 Logična pošast

Zelo rad rešujem naloge iz logike, zato sem bil zelo vesel, da sem lahko sodeloval na šolskem tekmovanju Logična pošast. Nanj smo se pripravljali z učiteljico Jožico.

Ker sem na šolskem tekmovanju zbral dovolj točk, sem se uvrstil na državno tekmovanje, ki je bilo v Šmarju pri Jelšah. Zelo me je razveselila novica, da sem bil tudi tokrat zelo uspešen, saj sem osvojil priznanje. Do srebrnega priznanja mi je zmanjkalo le nekaj točk.

Erik Lubej, 4.c

3.3 Lutkarije in vragolije

Na začetku šolskega leta smo se igrali razne igrice, poslušali in brali pravljice. Nato nam je učiteljica Špela napisala scenarij z naslovom PRIFRIGANA RDEČA KAPICA. Vsak četrtek po angleščini smo izdelovali lutke. Ko smo končali z lutkami, smo začeli vaditi scenarij. V predstavi nastopajo: mama, Rdeča kapica, babica, volk, lovec, zajec 1, zajec 2, zajec 3 in igralka na glasbila. Sodelovali smo: mama - Lana Fijavž, Rdeča kapica - Aleksander Mernik, babica - Lana Leber, volk - Erik Lubej, lovec - Žana Modic, zajec 1 - Lana Knez, zajec 2 - Nejla Velić, zajec 3 – Brinainja Renčelj, igralka na glasbila – Kaja Lesjak Danojević in Matic Bračko – saksofon.

Rdeča kapica je bila nagajiva in tudi zelo nesramna do zajčkov. Volk je upošteval Rdečo kapico, a ga je naplahtala. Babica je bila starejša gospa, ki bila je zelo prijazna do vseh. Razen kadar Rdeča kapica ni ubogala. Zajci so bilo zelo prijazni, še posebej pa je zajec 3 na nekakšen način lovcu povedal, da je babica zaprta v omaro. Mama pa sploh ni vedela, kaj je njena hčerka počela na poti k babici in pri babici.

Naš prvi nastop je bil na Dobrni in dobro smo se izkazali. Po nastopu smo izvedeli dobro novico – uvrstili smo se na regijsko tekmovanje, ki je bilo v IKC Šentjur. Našo predstavo so si ogledali vsi učenci naše šole. To je nato vodilo do državnega tekmovanja. Na žalost se na to tekmovanje nismo uvrstili, a dobili smo veliko dobrih komplimentov in vsi smo bili zadovoljni.

Lana Knez, Nejla Velić in Lana Fijavž,4.c

3.4 Likovni natečaj Narodne galerije

V OPB 1 smo se z ogljem lotili avtoportretov, ki so bili letošnji motiv na razpisu likovnega natečaja Narodne galerije v Ljubljani z naslovom Moj odsev, moja zgodba. Na natečaj pa smo poslali likovna dela Sare Slomšek, Filipa Ogrizka, Gašperja Trebovca, Tea Repovša in Luke Klanjška. Naj jim bo strokovno oko naklonjeno!

In je bilo. Med 1200-imi izdelki se je komisija odločila za 30 izdelkov, ki bodo krasili Narodno galerijo do 1. 9. 2024.

Med njimi bo tudi avtoportret Tea Repovša, ki mu iskreno čestitamo.

3.5 Likovni natečaj podjetja Paloma

V času podaljšanega bivanja smo brali pravljice o medsebojnih odnosih in se veliko pogovarjali o strategijah reševanja sporov med vrstniki. Ob tem so nastale slike, trganke z elementi stripa. Ustvarjalni pristopi pri upodabljanju dinozavrov med igrami so dovolj zgovorni, da so učenci ob delu res uživali. Izdelke smo poslali na likovni natečaj, ki ga je razpisalo podjetje Paloma. Za ustvarjalne ideje smo bili nagrajeni z nahrbtniki in zvezki.

4 NASTOPI IN PRIREDITVE

4.1 Krajevni praznik Blagovne

V soboto, 23. 9., je bil praznik krajevne skupnosti Blagovna. Potekal je v kavarni Pipca. Tam je pel pevski zbor, bila pa je tudi predstavitev folklore. Naši učenci, ki so obiskovali čebelarški krožek, so imeli svojo stojnico. Predsednik skupnosti g. Leon Mulej je imel kratek nagovor. Sledila je podelitev nagrad učencem naše šole. Nagrado so dobile Neža Vuga, Eva Močnik Ocvirk, Brina Inja Renčelj, Teja Štrukelj in Tjaša Kolar.

Bilo je odlično, čeprav je bilo slabo vreme. Zaradi slabega vremena je odpadel pohod.

Teja Štrukelj, 5.c

U soboto 23.9. smo bili s KI Blagovna pri kulturni pipci na Blagovni. Tam sem dobila knjigo rekordov 2024. Vseč mi je pa bilo tudi ko so zraven prodajali med.

Brina, 4.c

Na prazniku krajevne skuposti Blagovna mi je bilo najbolj všeč, ko smo nastopali s pevskim skladom.

Mia, 3.c

4.2 Srečanje starostnikov - KORK Blagovna

V sredo, 15. 5. 2024, smo tretješolci ponovno nastopili tretji generaciji in jih popeljali v preteklost, v njihovo mladost. Sedaj že tradicionalno sodelovanje s KORK Blagovna na Rajskem otoku vsako leto privabi več starostnikov. Poleg dramske igre so se otroci naučili še ljudskih plesov in pesmi, ob petju pa jih je spremljal harmonikaš, petošolec Fran.

Kaj pa so povedali otroci?

Na začetku me je bil strah če se bom kaj zmotila. A ko sem prišla na oder sem vedela, da znam. Pred koncem smo razdelili rožico ki smo jih izdelali. Na koncu smo za nagrado dobili sladolede.

Luna, 3.c

Na nastopu za starostnike smo se imeli zelo lepo. Peli smo lepe pesmi in plesali. Na koncu smo dobili sladolede. Lahko smo si izbrali kateri sladolede smo hoteli.

Mia, 3.c

Imela sem se lepo,
vesela sem, da je bilo
tudi njim. Presenetilo
me je, da je za konec
bil sladoled. Bilo
je super, ker smo
izdelali darila. Vseč
mi je bilo ko smo
peli in so oni peli
in se smejali zraven
Bilo je odlično!

Lara Naia, 3.c

5 MALO NAOKROG

5.1 Planinski pohod na Resevno in peka kostanja

Otroci, ki obiskujemo planinski krožek na podružnici, smo se dobili pri šoli v Hruševcu. Tam so nas že čakale učiteljice, ki vodijo krožek, in planinci OŠ Franja Malgaja. Učiteljice so nas poklicale in označile. Postavili smo se po dva in dva ter se prešteli. Najprej smo hodili po pločniku, potem pa po travniku ter gozdnih poteh. Pot je bila strma in polna korenin. Tudi ozka. Kjer je bilo zelo strmo, smo si pomagali z rokami. Ko smo bili žejni, smo se ustavili in pili. Naredili smo več pavz. Malico, ki smo jo imeli v nahrbtniku, smo pojedli na vrhu Resevne. S seboj smo imeli sendviče, kokakolo in slane krekerje ter sladkarije. Učiteljica Petra je pomagala rezati kostanj, gospod Vojko pa ga je spekel. Kostanj je bil božanski. Ko smo odhajali, smo pospravili za seboj. Odnegli smo vse svoje odpadke.

Najbolj všeč so nam bile štafetne igre. Razdelili smo se v skupine po osem. Enkrat je naša skupina tudi zmagala. Sonce je močno sijalo in bilo je vroče.

Ponovno smo se postavili v ravno kolono in šli v dolino po drugi poti. Prečkati smo morali električnega pastirja skozi kovinski vrtiljak. Bolele so nas noge ter pri hoji navzdol tudi prsti na nogah. Videli smo tudi smer, po kateri ne smemo iti, ker je bilo tam podrto drevo.

Učiteljica nam je odmaknila vejo, da smo lahko šli naprej po označeni poti. V dolino smo šli po bližnjici preko velikega travnika. Oddahnili so se, ko smo videli hruševsko šolo. Tam so nas že čakali starši.

Niko Leskovšek in Zoja Knez, 2.c

5.2 Dvodnevni tabor na Lisci

Ker hodim na planinski krožek, sem se z mamico odločila, da grem na dvodnevni pohod. Strah me je bilo, kako bom prvič sama spala s prijateljicami.

Zbrali smo se na Železniški postaji Šentjur in z vlakom smo se odpeljali do Zidanega Mosta. Tam smo šli z vlaka in presedli na drugega. Vožnja je bila kar dolga.

Nato je sledila dolga hoja. Najprej smo hodili ob cesti, potem po travnikih in nato po gozdu ter skalah z vejami. Pot je bila vijugasta in strma. Bilo je zelo vroče in hitro nam je zmanjkalo vode.

Prišli smo do doma na Lisci. Komaj sem čakala, da si ogledam sobo. V sobi nas je bilo šest. Od tega tri deklice iz Šentjurja. Spala sem na pogradu spodaj.

Hrana je bila dobra, najbolj pa hrenovke, ki smo jih pekli zunaj. Pred spanjem smo šli z baterijami po okolici.

Noč je hitro minila, saj sem takoj zaspala. Zbudila pa sem se prva 😊.

Drugi dan smo odšli v dolino ter na vlak. Razveselila sem se mamice in babice. Skupaj smo odšle na sladoled h Kulturni pipci.

Dvodnevni pohod mi je bil zelo všeč in komaj čakam, da gremo drugo leto spet.

Amelie Koštomaj, 2.c

5.3 Nočni pohod

Na polno luno smo se pozno popoldan pohodniki dobili pri šoli v Šentjurju. S seboj sem morala imeti odsevnike in svetilko. V koloni po dva smo jo mahnili mimo doma upokojencev v gozd. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo v temi hodili po gozdu. Pot je bila strma in spolzka. Enkrat sem tudi padla. Sredi gozda smo vsi ugasnili svetilke, a je bilo vseeno svetlo, ker je svetila polna luna. Nič me ni bilo strah.

Zelo sem se razveselila toplega čaja in piškotov, ki nam jih je prinesla kuharica.

Raba bi še šla na kakšen pohod, če me ne bodo preveč bolele noge.

Tia Lešnik, 2.c

Blažka Žlof, 4.c

5.4 Izlet na Kofce

Med poletnimi počitnicami smo šli z družino na Kofce. Peljali smo se z avtom.

V gozdu je bilo veliko korenin in ptičkov. Ko smo prišli na Kofce, smo popili malo pijače in šli naprej. Hodili smo po poti, dokler nismo prišli do največjega grebena v Sloveniji, grebena Košute. Med hojo po grebenu smo videli velik prepad, ki je bil globok približno 125 metrov.

Potem smo prišli na vrh Velikega vrha. Na vrhu Velikega vrha poteka meja z Avstrijo. Od tam se je videlo tudi Blejsko jezero. Potem smo se odpravili v dolino. Med potjo smo videli krave, ki so se pasle na hribu.

Ker je že vsem krulilo v želodcu, smo si na Kofcah privoščili štruklje. Vzeli smo čokoladne, borovničeve in sirove štruklje, potem smo naročili še fižolovo juho in pijačo.

Ko smo se najedli, smo spakirali in se odpravili do avta ter se odpeljali domov.

Fran Obreza, 5.c

Luna Rožanc, 3.c

5.5 Obisk Londona

Bivanje v Londonu je drugačno kot bivanje v Sloveniji. London ima veliko podzemnih vlakov in dvonadstropnih avtobusov. Z njimi se meščani vozijo v službo in šolo. Videla sem londonsko knjižnico, Westminster Abbey, Big Ben, London Eye, Greenwich, Camden market in London Stansted. Iz Zagreba smo v London potovali z letalom, pristali smo na London Stansted airport. Na začetku smo se med iskanjem Slovenskega doma (kjer smo prebivali) malo izgubili, a smo se kmalu našli. Ker je bil takrat moj rojstni dan, sem želela obiskati Starbucks cafe. V resnici smo najprej šli v Camdem market, kjer smo tudi nekaj pojedli. Našli smo tržnico z indijsko hrano, ki je bila malo pekoča, a je bila v redu. Ko smo se najedli, sem bila utrujena, saj smo imeli let zelo zgodaj. Čakali smo na avtobus, ki nas je peljal na turo po Londonu. Izstopili smo pri Londonski knjižnici. Ta je zelo zanimiva. V njej je kraljeva knjižnica, ki je podobna nekemu lesenemu tramu, ki ima veliko knjig. Knjige se vidijo, ker ima ta »tram« steklena okna. Notri je tudi kavarna, kjer je bilo veliko študentov. Veliko se jih je učilo, a nekaj jih je prišlo, da bi se lahko pogovarjali s prijatelji. V prvem nadstropju je tudi knjigarna in trgovinica s spominki. Naslednji dan smo si šli ogledat Lion king musical. Ta mi je bil zelo všeč. Podoben je bil našemu musicalu, a veliko boljši. Res je, da smo pri nas nastopali sami otroci, ti igralci pa so bili profesionalci. Bil je res lep musical. Moj najljubši lik je Nala. Seveda, ker ga igram v našem musicalu. Če bi bila v Londonu kakšen dan dlje, bi si ga šla še enkrat ogledat.

Greenwicha še nisem opisala. Jaz sem si ga predstavljala drugače. Park, v katerem je črta. A je ni. Greenwich ima katedralo in muzej, palačo in hrib. Na tem hribu je še en muzej. Na dvorišču tega muzeja je črta, ki predstavlja časovni trak. Naredili smo veliko fotografij. Videli smo tudi neko rdečo kroglo, ki se je samo enkrat na dan dvignila. In to ob enih. Vesela sem, da sem to videla. Krogla se je začela dvigati ob pet do enih in ob enih se je spustila. Ta spust se je zgodil zelo hitro, ker sem samo pogledala za trenutek v palačo in je bila že na »tleh«.

Westminster Abbey je anglikanska cerkev. Izgleda zelo starinsko, a je zanimiva. Njen zvon je zelo velik. Imenuje se Big Ben. In zelo lep zvok ima.

Žana Modic, 4.c

5.6 Bivanje v Barceloni

V septembru 2023 sva se z mamico za tri mesece preselili v Barcelono. Mamica, ki je zdravnica, je bila na izobraževanju.

Bivanje v Barceloni mi je pustilo veliko izkušenj. Spoznala sem veliko o Krištofu Kolumbu, zgodovini Sagrada Familia, CosmoCaixa Montjuic, Park Güell, Tibidabo, Casa Batllo, Mercado de La Boqueria, Camp Nou in podzemno železnico. Te izkušnje so mi dale motivacijo, da odkrivam nove znamenitosti. Ulice so drugačne. Veliko je lokalov pa tudi trgovin. Prevozi so drugačni, npr. tramvaj, avtobusi in podzemna železnica. Ljudje imajo drugačne navade. Siesta je čas, ko v Barceloni velja počitek, to je od 14. do 16. ure.

Res je, da življenje tam ni bilo enako. Veliko sem morala biti sama in brez prijateljev. Hodila sem na balet, kjer sem spoznala novo prijateljico, ki ji je ime Naja. Nisva se zelo družili. Novembra, ko so bile v Sloveniji počitnice, sem šla na celjakaško križarko.

Zanimivo je, da je bil v Barceloni zadnji teden najbolj zanimiv. Z babi sva prehodili 300 stopnic do parka Güell. Ves teden so naju bolele noge. Mami je bilo zelo hudo, ker je ona rekla, naj gremo po tej poti. Imela sem tudi nekaj težav z nogo in vrtoglavicami.

V Barceloni mi je bilo zelo všeč posebej zaradi znamenitosti. Zagotovo bi še kdaj ponovila, a da mami ne bi bila tam v službi.

Kaja Lesjak Danojević, 4.c

Eva Močnik Ocvirk, 3.c

5.7 Ogled predstave Levji Kralj

V ponedeljek, 12. 2. 2024, smo si vsi učenci in učiteljice naše šole ogledali glasbeno-scensko predstavo Levji kralj, ki jo je pripravila Glasbena šola skladateljev Ipavcev Šentjur. V predstavi so nastopali tudi naši učenci, Fran Obreza, Žana Modic, Ela Dikaučič in Tai Lešnik.

Učenka Žana je opisala, kako so potekale priprave:

Predstava Levji kralj se je začela odvijati na začetku prejšnjega šolskega leta. Učili smo se malo pesmi. Bili smo malo usmerjeni na Levjega kralja in več na ostale pesmi in koncerte.

Malo pred začetkom tega šolskega leta smo imeli majhno intenzivno vajo. Takrat smo sodelovali samo zbor in Orffova skupina. Vsaj jaz sem mislila, da na predstavi sodelujemo samo zbor in Orffova skupina. Ampak sem se motila. Na predstavi sta sodelovali tudi mala tolkalna skupina in tolkalna skupina Splash. Scenarij smo spoznali šele, ko smo imeli intenzivno vajo. Intenzivne vaje smo imeli večinoma ob sobotah in nedeljah. Tudi pred novoletnimi počitnicami smo imeli vajo. Takrat me ni bilo v šoli.

Velikokrat smo imeli vaje na uri zbora v dvorani. Zraven je bila tudi Orffova skupina. Tolkalci so bili zraven samo ob sobotnih in nedeljskih vajah. Enkrat nam je med vajo skoraj padla s stene slika Josipa Ipavca.

Tako smo imeli vaje do 31. januarja. Na tisti dan smo imeli premiero. Bila je smešna. Priznati moram, da je bila 1000× slabša od zadnje vaje.

Imeli smo 90 ur od 35, ki bi jih morali imeti. Zato smo z zborom za to leto končali.

Pohvalim lahko vse nas, najbolj pa učiteljici Tino Pečar in Evo Zavšek.

Žana Modic, 4.c

Jaz sem nastopal v predstavi. Bil sem Skar. Meni se je zdela predstava zelo zanimiva.

Fran Obreza, 5.c

Najbolj mi je bilo všeč, ko sta se borila Skar in Levji kralj.

Teo Leskovšek, 4.c

Predstava je bila smešna, zabavna, žalostna in bila mi je všeč.

Ema Kolar, 5.c

Predstava mi je bila všeč, ker so jo dobro zaigrali. Najbolj mi je bilo všeč, ker so zelo lepo peli.

Eva Basle, 5.c

Všeč mi je bilo, ker so igrali sošolci. Pesmi so bile zanimive in čustvene. Videlo se je, da so se res pripravljali.

Kaja Lesjak Danojevič, 4.c

Lara Pavlin, 3.c

5.8 Nogometna tekma

Z očetom sva šla na nogometno tekmo v Stožice. Tja sva se vozila približno eno uro. Ko sva prišla v Ljubljano, je bil velik zastoj avtomobilov. Garažna hiša je bila polna, zato sva morala parkirati drugje. Ko sva našla parkirišče, sva se odpravila do stadiona.

Tam naju je pričakal varnostnik, potem nama je pregledal karte in lahko sva šla do svojih sedežev. Čakala sva na tekmo. Na igrišču so se vsi igralci ogrevali in ko se je tekma začela, je bilo vzdušje zelo veselo. V prvi polovici tekme ni bilo zanimivo, ker ni nihče zadel gola. Ko se je začela druga polovica tekme, ja Adam Gnezda Čerin zadel prvi gol za Slovenijo. Vsi smo bili zelo veseli. Potem so Portugalci poskusili izenačiti, ampak niso zadeli nobenega gola. Ko je bilo do konca samo še petnajst minut, je Timi Max Elšnik zadel drugi gol za Slovenijo in veselje je bilo neizmerno. Na koncu je zmagala Slovenija in vsi smo bili navdušeni nad slovensko reprezentanco.

Z očetom sva po tekmi odšla do avta in se zadovoljna odpeljala domov. Oba sva bila zelo vesela, da je zmagala Slovenija.

Fran Obreza, 5.c

5.9 Jelenov greben

V petek 14.6.2024 smo se 1., 2. in 3. razred odpravili na jelenov greben na zaključno ekskurzijo. Tam smo pekli jabolčni zaritek, jedli tradicionalni slovenski zajtek in si pogledali video o kozjanskem jabolku. Po končanih delavnicah smo se odpravili najprej na sladoleh, potem pa nam je neki gospod dal koruzo da smo jih lahko hranili, potem pa nam je še razložil nekaj stvari o jelenih. Nazadnje smo se v avtobusom odpeljali v sala. Bilo je zanimivo, slastno in poučno.

Valentina, 3.c

CS Scanned with CamScanner

6 ŠOLSKI UTRIP

6.1 Obisk iz Požege

Konec septembra nas je obiskala skupina učencev in učiteljev iz srbske Požege. Pogostili smo jih z domačimi lokalnimi dobrotami ter jim pripravili kratek, a zanimiv sprejem. Po zvenu šolske himne so jim tretješolci ob spremljavi harmonike predstavili slovenske ljudske pesmi in ples. Mladi nadobudni plesalci so povabili medse tudi otroke iz Požege. Gostom smo predstavili šolo in naš šolski sistem. Navdušeni so bili nad prijaznostjo in gostoljubnostjo naših učencev ter učiteljic. Čeprav je bil obisk kratek, smo bili veseli skupnega druženja in upamo, da se še kdaj srečamo. Spodaj pa nekaj utrinkov našega srečanja.

6.2 Tetka jesen je obiskala prvošolce in vrtec

V mesecu oktobru nas je obiskala TETKA JESEN. Na jesenski tržnici smo se preizkusili kot prodajalci. Prodajali smo kostanj, bučnice, suho sadje in čaj.

DOBRODOŠLA JESEN!

Nekaj vtisov:

Luka: » Meni je bilo všeč, ko sem jedel kostanj. »

Liam: » Najbolj si bom zapomnil, ko nas je obiskala tetka Jesen in nam povedala, da ona pobarva listke.«

LILI: » Všeč mi je bilo, da sem lahko bila prodajalka pa tudi tetka Jesen.«

6.3 Lovec – varuh narave

V oddelkih podaljšanega bivanja sta nas obiskala lovca iz LD Šentjur. Učenem sta predstavila vlogo lovca v varovanju narave. Učenci so z veseljem ogledovali čekane divje svinje, lobanje srnjakov in zobovje divjih živali. Mlajši učenci so se navduševali nad kožuščki lisice, kune in dihurja. Starejši pa so se že bolj zanimali za tehniške pripomočke, kot je npr. daljnogled za opazovanje ponoči. Učenci so izvedeli tudi, zakaj lovec potrebuje psa. Lovski kuža Arči ni nikogar pustil ravnodušnega. Veliko vprašanj je še ostalo, zato se bomo mogoče naslednjič srečali na lovski učni poti, ki so jo v izobraževalne namene pripravili lovci v okolici lovske kočje Šentjur.

Po obisku lovcev Bojana in Ivana iz LD Šentjur so bili učenci še nekaj časa pod vtisi doživetega.

Liam: » Najbolj mi je bilo všeč, ko je lovec povedal, da pozna mojega dedija.«

Nina: »Izvedela sem, zakaj imajo lovci kužka.«

Sara: »Všeč mi je bil nagačen dihur.«

Teo: » Zelo zanimive so bile revije, lovec in puška na dve cevi.«

Tara: »Lovci imajo zelo lepo okrašen klobuk.«

Gašper: »Izvedel sem, da sta divja svinja in šakal v naših gozdovih najbolj nevarni živali.«

Ela: »Prvič sem slišala, da imajo lovci za pomoč psa.«

Luka: »Zelo mi je bilo všeč, da sem lahko prijel jelenove rogove.«

Filip: »Presenečen sem bil, da imajo lovci različne puške za različne namene.«

Niko: »Začudil sem se, da lovci pri delu potrebujejo nož.«

- Všeč mi je bilo da sem videl kuščar.
- Bilo mi je tudi všeč da sem videl:
- puško, jelenove rogove in kobe od
- divjega prašiču.

Švan Eberhard, 5. c

6.4 V deželi samorogov: meditacijska pravljica

Zapri oči. Sprosti se. Prepusti se melodiji. Naj te na krilih tvoje domišljije zapelje v mavrični svet. Da ti misli, ki se potikajo po tvoji glavi, ne bodo preveč nagajale, najprej naredi nekaj globokih vdihov in še globljih izdihov. Greva kar skupaj: globok vdih, globok izdih. Predstavljaš si, da z vsakim vdihom tvoje telo preplavi bela barva miru, z vsakim izdihom pa telo zapusti črn oblak nemira, skrbi, strahov ... Globok vdih, globok izdih. Poskušaj podaljšati svoj dih. Dolg vdih. Še daljši izdih. Nadaljuj. Vdihni lepe misli in izdihni vse, česar ne potrebuješ več. Vdih. Izdih.

VTISI UČENCEV:

LUKA: »Všeč mi je bilo cartanje z igračko«.

SARA: »Meni je bilo všeč, ker sem lahko ležala na tleh. Všeč mi je bil mavrični most, ki je peljal v deželo samorogov.«

LILI: »Meni je bilo všeč, ker smo se lahko odpočili in zaspali.«

AJDA: » Všeč mi je bila pravljica in počitek.«

LIAM: » Všeč mi je bilo, ker smo lahko imeli mehko igračko.«

6.5 Disko matematika

A veste, da se pri matematiki tudi pleše in skače po razredu? Disko matematika nam je bila zelo všeč. Tako so uživali prvošolci.

6.6 Pust

Skozi vas prihaja pust,
nos mu mahedra do ust,
v lica, čelo je poslikan,
kakor od ose je popikan.
Spremljajo ga boben, bas
in cvilečih gosli glas.

(1. Gruden)

6.7 Obiskal nas je vrtnar

Učenci OPB smo se razveselili obiska vrhunskega vrtnarja, gospoda Draga Jančiča. Vrtnar nam je v uvodu predstavil delo vrtnarja in šolanje za ta poklic. Na šolskih visokih gredah, kjer imamo zasajena zdravilna zelišča, nam je pokazal, kako se jih obrezuje. Svetoval nam je, kaj lahko v bodoče še zasadimo na grede.

6.8 Cuba in Ink

V času podaljšanega bivanja sta nas obiskala tudi Cuba in Ink.

Cuba je kratkodlaki ptičar, Ink pa je pes pasme borderkoli. Oba sta reševalna psa. Pripeljala sta ju njuna lastnika Neda in Alen Palavrič. Predstavila sta nam delo, naloge reševalnih psov. Zanju smo imeli veliko vprašanj o učenju psov, njihovem delu, vedenju. Zelo smo se zabavali ob izvajanju trikov in tudi sami smo jima lahko dajali ukaze, ki sta jih, seveda za priboljšek, pridno ubogala.

6.9 Babice in dedki na obisku

V prazničnem decembru so nas obiskali babice in dedki. Skupaj smo izdelovali okraske za smrečico. Po končanih delavnicah pa smo se posladkali s piškoti in čajem.

SARA: »Meni je bilo všeč ko smo babicam nastopali.«

AJDA: » Meni je bilo všeč, ker sva lahko skupaj z babico ustvarjali.«

LIAM: »Meni je bila všeč čajanka in ustvarjanje lučk.«

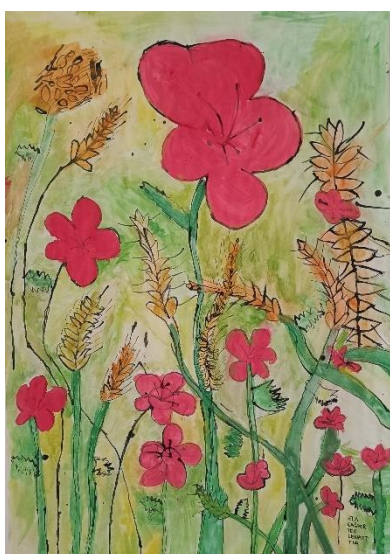
NEŽA: » Meni je bilo všeč čajanka. Domači piškoti in čaj.«

6.10 Ustvarjalnost v OPB1

V OPB 1 smo se v tem šolskem letu preizkušali na različnih likovnih področjih in tehnikah.

Črto kot izrazno sredstvo je v naravi potrebno najprej opaziti, zato smo veliko usmerjeno opazovali naravo in vremenske pojave v različnih letnih časih.

Jesen nam je ponujala vrsto plodov za kiparjenje na različne načine.

S pikami sestavimo tudi črte. Ta zanimiva izkušnja nas je ob delu s pirografom poleg opazovanja naučila še vztrajnosti in upoštevanja pravil varnosti pri delu.

Dnevno smo spoznavali pasti potrošništva in nevarnosti za okolje, ki nam pretijo v zvezi z odpadki. Zato smo v dekorativne namene ponovno uporabili odpadno embalažo: papirnate tulce in aluminijaste pokrovčke skute ali jogurtov.

Pri kosilu smo se učili kulturnega prehranjevanja. Velika spodbuda za upoštevanje pravil so bile šampiljke ali žetoni, ki so jih učenci z veseljem pridobivali. Spoznavali smo tudi sestavine jedi in ob prehranski piramidi preverjali, kako zdravo jemo. Učenci pa takole:

Pri kosilu sem se naučila, da drugemu ne govorim v krožnik. Vedno držim pravilno žlico

Ajda 1. r

V šoli sem se naučila pospravljati pladnje in jesti z zaprtimi usti.

Lili, 1. r

Večkrat sem dobila šampiljko, ker sem se pri mizi primerno obnašala. Bila sem zelo vesela.

Neža, 1. r

Najraje imam riž, česnovo omako, pire krompir in zeleno solato. Zelo dobro pospravim krožnike po kosilu. Uspešna sem pri pospravljanju pribora.

Ema, 1. r

V podaljšanem bivanju nas učijo, da lepo jemo. Jem z zaprtimi usti. Sedim lepo pri stolu.

Sara, 1. r

Vesel sem, da znam rezati z nožem in kadar dobim žeton. Dobim ga, če upoštevam pravila pri jedi.

Gašper, 2. r

V šoli smo se naučili, da ne govorimo pri kosilu. Jem vse, rada imam solato. Učiteljica me je pohvalila in bila sem vesela.

Viktorija, 1. r

Najraje jem govejo juho. Med jedjo ne maham z vilico. Noge imam na tleh. Kosilo je dobro. Upoštevam pravila, ki smo se jih naučili.

Amelie, 2. r

Všeč mi je, da imamo v jedilnici prehransko piramido. Všeč mi je tudi, da sem spoznala bonton pri kosilu. Najraje jem juho in ne silim drugemu v krožnik. Naučila sem se jesti z zaprtimi usti.

Ela, 2. r

Pri kosilu pojem veliko raznolike hrane, ne govorim s polnimi usti. Ne klepetam in ne govorim drugemu v krožnik. Ko jem, ne plazim po mizi. Ponosna sem, da jem samo z zaprtimi usti.

Nina, 2. r

Bil sem v Španiji. Učiteljica Alenka mi je naročila, naj izvem, katera jed je tam najbolj pogosta. Izvedel sem, da je v Španiji najbolj priljubljena jed paelja. Tudi sam sem jo jedel. Zelo mi je bila všeč. Ugotovil sem tudi, kaj je v tej jedi. Sošolcem sem v šoli predstavil to jed.

Teo, 2. r

7 NAŠE AKTIVNOSTI IN PROSTI ČAS

7.1 Dobila sem konja

Za božič sem dobila konja. Ime mu je Cesado. 3. marca je bil star 6 let. Lahko skoči do 160 cm. Hodil je tudi na CROSS COUNTRY RIDING.

Imamo ga na RANČU PALOMA. Treninge imam ob ponedeljkih in četrtek. Tudi sama že jaham, to je ob petkih in sobotah. Ob torkih pa grem tja in ga malo zdivjam. Ko pridem, mu skidam boks. Skupaj skačeva čez ovire, kot npr. okser, stacinato in križ. Tudi na teren že greva po gozdu ali po travniku. Moji trenerki jahanja je ime Neža, piše se Smolnikar.

Ko pridem tja, me konj pričaka kar pri vratih. Hitro mu dam gor vzglavko in ga pokrijem z odejo, nato ga dam na mašino, mu skidam boks, ga dam dol z mašine. Potem ga hitro skrtačim in zasedlam ter mu nadenem ščitnike. Ko mu namestim ščitnike, si grem nadet čelado in želvo, nato ga grem zauzdat in grem v jahalnico.

Zelo sem vesela, da se je pridružil naši družini.

Ruby Korun, 5.c

Eva Močnik Ocvirk, 3.c

7.2 Moji treningi plavanja

Treniram v Celju, na zimskem kopališču Golovec. Moj klub se imenuje PK Neptun Celje. Treniram že šest let in sem v tretji tekmovalni skupini.

Pred dvema letoma sem osvojila dve bronasti medalji. Ena je bila za 50 m delfin in za 50 m prsno. Na državnem prvenstvu sem osvojila 2. mesto na 400 m prosto.

Naš trener Franci Božiček je velikokrat za šale in nas ves čas heca. Govori nam, da bomo slišali "Rdeča kapica dve" in da še ni čisto dokončana.

Teja Štrukelj, 5.c

Tian Grom, 2.c

7.3 Na igrišču

Med novoletnimi počitnicami smo bili vsak dan na igrišču. Če nas je malo, ponavadi ne igramo nogometa, ampak igramo odbijavčka ali streljamo enajstmetrovke. Če se nas zbere vsaj osem, se najprej ogrejemo, potem se razdelimo v ekipe in igramo nogomet.

Imamo se lepo.

Vid Rezar, 5. c

Zala Zupanc, 3.c

7.4 Tekmovanje s flavto

Vse se je začelo, ko sem bila stara 5 let in

smo bili na počitnicah na Bledu. Tam je bila tudi prijateljica, ki igra prečno flavto. Flavta me je navdušila z zvokom. Takrat sem se odločila, da želim igrati prečno flavto. Starši so me pri šestih letih vpisali v Glasbeno šolo skladateljev Ipavcev Šentjur. Najprej sem eno leto obiskovala pripravnico, učila nas je Tina Pečar. Po končani pripravnici sem začela igrati kljunasto flavto, učil me je Boštjan Jager. Po enem letu kljunaste flavte sem začela igrati prečno flavto. Sedaj me uči Diana Štih. Že v prvem razredu sem šla na tekmovanje Bolero na Muto s skladbama Faribole in Galop. Na začetku drugega razreda smo še z dvema učenkama Lino Turenšek in Emo Perčič ustvarile trio prečnih flavt. Kasneje se nam je še pridružila Zoja Eferl. Njena mami je dejansko njena učiteljica in to je Mojca Eferl. Moja učiteljica za flavto je učiteljica nas treh flavtistk. Tako smo začele vaditi skladbe Arašidi, Čista Zabava in Shimering Flutes za tekmovanje v Litiji, ki se imenuje Temsig. Marca smo imele tekmovanje, na katerem smo osvojile srebrno plaketo. Zelo sem je bila vesela, čeprav ni bila zlata plaketa. 29. maja sem bila še na enem tekmovanju, zopet na Muti. Igrala sem Rondeau Ballade in Mexicano. Prejela sem zlato plaketo. S tekmovanjem pridobim znanje, ki bi ga v glasbeni šoli sicer pridobila kasneje. To mi je zelo všeč, saj lahko potem tudi, ko najdem kakšne težje note, zaigram brez težav. Imela sem že zelo veliko nastopov in niti na enem nisem imela treme niti strahu. Nikjer mi ni težko nastopati, saj obožujem nastope.

Brina Inja Renčelj, 4.c

7.5 Moja harfa

Harfo igram, ker mi je zelo všeč. Ima lep zvok, ki me pomirja. Všeč mi je, ker lahko igram v orkestru. Pri igranju sem zelo uspešen. Prejel sem že srebrno in zlato plaketo ter zlato medaljo. Obiskujem Glasbeno šolo Celje. Harfo igra zelo malo ljudi. Je zahteven instrument, ki ima veliko strun, na katere brenkam s prsti in vmes premikam tudi kljukice, ki jih je kar 38.

Aleksander Mernik, 4.c

Tai Lešnik, 5.c

Ema Kolar, 5.c

7.6 Saksofon

Saksofon igram že tri leta. Zaigrati znam že veliko različnih skladb. Čeprav je zahteven instrument, mi volje za vajo ne zmanjka. Obiskujem Glasbeno šolo skladateljev Ipavcev Šentjur.

Matic Bračko, 4.c

7.7 Violina

Temsig je državno tekmovanje mladih glasbenikov. Letos so tekmovali glasbeniki, ki so igrali kontrabas, violončelo, kitaro, violino, orgle, violo, harfo in citre. Nastopali so tudi glasbeniki iz komornih skupin pihal in harmonik. Jaz sem nastopala z violino.

Kratica temsig pomeni tekmovanje mladih glasbenikov republike Slovenije. Tekmovanje je tudi član EMCY(European Music Competition for Young).

Pripravila sem se z veliko vajami. Imela sem več ur, veliko sem vadila tudi doma. Imeli smo tudi sobotne vaje. Takrat sem se v glasbeni počutila, kot da sem doma. Imela sem tudi veliko vaj s klavirjem, imenovanih korepeticije.

Temsig sem občutila kar nenavadno. Veliko je bilo treba vaditi. Mesec pred nastopom me je obdala trema. Na nastopu pa sem si predstavljala, da imamo korepeticije in odigrala zelo dobro. Dobila sem veliko daril in velik šopek rož. Sama na sebe sem bila ponosna.

Igrala sem tri pesmi. Sarabando od Tartinija, koncertino v g-duru od Oskarja Riedinga in malo uspavanko od Leona Pfeiferja. Mala uspavanka je bila najlažja in najkrajša, zato sem se jo hitro naučila. Sarabando sem se začela učiti na sredini prvega polletja, ko sem znala malo uspavanko na pamet. Bila je malo težje a sem se je tudi hitro naučila. Koncertino je bil najdaljši in tudi najbolj zahteven. Vadila sem ga do zadnjega dne, ki je bil 5.3.

Zdaj pa bi se zelo rada zahvalila učiteljici Duški, ki me je ves čas podpirala. Res, najboljša učiteljica je. Med športom mi je dovolila, da ne sodelujem v igri med dvema ognjema, da si ne poškodujem prstov.

Žana Modic, 4.c

7.8 Polnočnice

Na božični večer smo šli peš k polnočnicam v šentjursko cerkev.

Ko smo prispeli, smo šli v cerkev in duhovnik je začel mašo. Bilo je zelo svečano. Ko je bilo konec, smo šli ven, tam so bile stojnice s čajem. Potem smo šli domov. Bila sem zelo utrujena in sem šla spat.

Naslednje jutro so pod smrečico čakala darila, dobila sem tisto, kar sem si zaželela.

Lea Černoša, 5.c

7.9 Športniki

Naši učenci se radi gibajo in ukvarjajo z različnimi športi. Tako so zapisali svoje misli:

Šport mi veliko pomeni. Uči me vztrajnosti in timskega dela. Za šport sem se odločil zaradi gibanja, druženja in zabave, pa seveda tudi zaradi tekmovanja. Ko »športam«, se sprostim in uživam s prijatelji. Na tekme hodim, da pokažem, kaj znam, in se primerjam s soigralci. Vedno se trudim in dam vse od sebe.

Kris Žvižej, 4.c

Na rokometnem turnirju mi je bilo zelo všeč. S kombijem smo se peljali v Maribor. Po ogrevanju smo odigrali šest tekem in na treh zmagali, dve izgubili in eno remizirali. Po tekmovanju smo šli na sladoled. Pa upam, da še kdaj.

Niko Hribernik, 4.c

Pri rokometu se učimo podaje, vodenja žoge, skoka in streljanja na gol. Na začetku se ogrevamo tako, da igramo različne igre, pri katerih se lovimo. Nato treniramo podaje in vodenje. Včasih pa namesto treninga igramo igro med dvema ognjema. Če igramo rokomet, mi je najbolj všeč. Komaj čakam počitnice, da bom s prijatelji odšel na rokometni kamp, kjer se vedno zelo zabavamo in treniramo.

Teo Leskovšek, 4.c

Mia Sevčnikar, 4.c

S športom se rad ukvarjam, ker se zabavam s svojimi prijatelji in tekmuje med sabo. Treniram rokomet in nogomet. Zelo rad tudi plavam in raziskujem morsko dno. Vedno se trudim po svojih najboljših močeh. Tudi ko mi ne gre, se imam lepo.

Jan Žvižej, 4.c

Karate je precej zahteven šport. Da sploh lahko tekmuješ, se moraš na treningih zelo truditi. Jaz imam oranžen pas in že petkrat sem bil na tekmovanjih. Nazadnje sem osvojil 3. mesto, na kar sem zelo ponosen.

Treninge obiskujem na naši šoli, moj klub je JKA Šentjur. Ta šport mi je všeč zato, ker tekmujem sam.

Alen Bajde, 4.c

Naša družina je športna družina, saj se tudi moja starša ukvarjata s športom. Mami igra tenis, ati pa tenis in nogomet. Zato je razumljivo, da sta tudi mene navdušila za šport. Izbral sem si nogomet in rokomet. Nogomet treniram v Šentjurju, treninge rokometu pa obiskujem v šoli. Najbolj všeč so mi večdnevne priprave v tujih državah. Lani smo bili na Hrvaškem, letos pa v Italiji. Na pripravah tekmuje z drugimi ekipami. V sobi sem bil z dvema soigralcema, ki sta tudi moja prijatelja.

Žiga Ratajc, 4.c

Teja Štrukelj, 5.c

7.10 Mladi gasilci

V 3. razredu sem se pridružila gasilcem. Imamo vaje z vedrovko, razvrščanje, za orientacijo in prenos. Nato gremo na tekmovanja. Osvojili smo že prvo, drugo in tretje mesto. Učijo nas učiteljica Breda, učitelja Mitja in David. Ko vadimo, moramo biti hitri. Če se polijemo, moramo nadaljevati. Progo si pripravimo sami, ko pa pospravljamo, nam učitelji malo pomagajo. Ko končamo, dobimo malico in pijačo. Učitelji nas odpeljejo domov. Vesela sem, da hodim na gasilske vaje.

Blažka Žlof, 4.c

V 2. razredu sem se pridružila gasilcem PGD Lokarje. Osvojila sem že veliko medalj, enkrat za prvo, dvakrat za drugo in enkrat za tretje mesto. Čim hitreje moramo teči, da lahko osvojimo medaljo in da so mentorji ponosni na nas. Zelo sem vesela, da imamo tako prijazne mentorje, ki nas veliko naučijo. S sabo imamo rezervna oblačila, saj se tudi polijemo. Pred tekmovanjem si sami pripravimo progo. Po tekmovanju dobimo malico in pijačo. Ko pojemo malico, je razglasitev pokalov in priznanja. Potem nas mentorji odpeljejo domov ali na sladoled.

Lana Leber, 4.c

Pred tremi leti sem se vključil v PGD Lokarje. Tam so tudi moji sošolci in prijatelji, s katerimi tekmujemo skupaj v desetini. V gasilskem domu se izobražujemo za tekmovanja, na katerih smo zelo uspešni. Dobimo pokale. Po uspešnih tekmovanjih in seveda tudi vajah se skupaj poveselimo, kaj dobrega pojemo in popijemo in se poigramo. Ko bomo veliki, bomo lahko pomagali ljudem v stiski. Z gasilskim pozdravom
NA POMOČ!

Matic Vrečko, 4.c

8 UMETNIŠKI KOTIČEK

8.1 Rime, rimarije

Drugošolci radi se imamo,
s kockami med odmorom se igramo.
Kocke tudi pospravljamo
in jih spretno sestavljamo.

Zgradimo tudi mogočen grad,
ki sega vse do vhodnih vrat.
Če kocke vsepovsod so,
pod učiteljičino mizo se pospravijo.

Tian Grom in Teo Repovš Salihović, 2.c

Iz kock sestavljamo gradove,
hiše stare in mlade krave.
In pa zraven sonce sijoče,
nogometaš se zraven joče.

Črne kocke so ta prave
za grajenje črnih mačk.

Prvošolci se tudi igrajo,
zraven se veselo smehljajo.

Gašper Trebovc, Niko Leskovček in Nika
Košec, 2.c

8.2 Škatla

Škatla

TAI LEŠNIK, 5. c

Tukaj stoji škatla,
za to škatlo je manjša škatla,
za manjšo škatlo je najmanjša škatla.
V najmanjši škatli je seme.

Iz semena zraste mala roža,
iz te rože zraste večja roža,
iz večje rože zraste še večja roža,
iz še večje rože zraste največja roža.

In ta roža je zate.

Sara Slomšek, 1.c

8.3 Jaz sem hruška

JAZ SEM HRUŠKA

Ema Kolar, 5. c

Jaz sem hruška,
ti pa ne,
jaz sem zelena,
ti pa ne,
mene nosijo,
tebe pa ne!

No, saj sam
predobro veš,
kaj bi dal,
da bi bil hruška,
da lahko lenaril bi!

Jaz sem hruška,
ti pa ne,
jaz ne hodim,
ti pa moraš!

JAZ SEM HRUŠKA

Gloria Klanjšek, 5.c

Jaz sem hruška
in nosim se,
ni mi treba hoditi,
ti pa moraš!

Jaz sem hruška,
ti pa ne,
jaz lahko lenarim,
ti pa ne!

Jaz sem hruška,
debela, velika, sočna hruška,
ti me ne dobiš,
ker nisi tak kot jaz!

8.4 Psi se ne zavedajo, kako lahko življenje imajo

Veste, psom je čisto lahko v življenju. V času, ko so starši v službi in otroci v šoli, spijo. Ko jih nato peljemo na sprehod, so čisto utrujeni in spet spijo. Saj prebedijo samo četrtno dneva!

Na sprehodu lahko povsod lulajo in kakajo. Ni se jim treba veliko učiti. Vedno morajo biti v središču pozornosti in če pride kakšen obisk, dobijo tudi veliko dozo čohanja. Njim ni treba prositi za igračo skrbnikov, saj jim jo sami kupijo, ker jih imajo radi. Veliko psov ima ogromno igrač, a jih pravzaprav ne zanimajo, zato jim kupujemo vedno nove.

Le nekateri so zelo delovni. Čuvajo domove, živali na kmetiji, pomagajo gasilcem in policistom.

Brina Inja Renčelj, 4.c

Lara Naia Bašič, 3.c

8.5 Ledeni zmaj

LEDENI ZMAJ

Nekoč je živel zmaj, ki je bruhal led. Živel je na Antarktiki in je imel veliko prijateljev. Eden od prijateljev je pomotoma zakašljal in je izbruhnil led iz svojih ust ter je zadel prijatelja, ki je potem zamrznil v ledeno kocko.

Zmaj je začel jokati, ker je zamrznil svojega prijatelja. Hitro je dvignil zamrznjenega prijatelja in ga poskušal staliti. Tega mu ni uspelo. Ledeni zmaj je razmišljal, kaj naj bi naredil, potem se je spomnil neke zamisli. Zamislil si je, da bi šel po svojega prijatelja Ogenjčka, ki je zmaj za bruhanje ognja in bi z izbruhom ognja stalil svojega prijatelja. Nato je prišel ognjeni zmaj in ga stalil. Ko se je zbudil, ni mogel govoriti, ne hoditi, jesti, tudi vstati ni mogel. Nato mu je zmaj rekel naj gre počivat. Ledeni zmaj ga je šel večkrat obiskat na dom. Čez en teden je Ogenjček poklical ledenega zmaja in ga vprašal, kako je s prijateljem.

Zmaj mu je povedal, da je v redu, le hoditi ne more. A tudi to se je čez nekaj časa spremenilo. Ledeni in ognjeni zmaji so bili zelo ponosni, ko so videli, kako je prijatelj začel hoditi. Prijatelj se je obema zmajema zahvalil, ker sta mu pomagala. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Oskar Cingl, 5. c

PODVODNI ČUDEŽ

Nekoč pred davnimi časi, se je v votlini pod vodo zgodil zelo velik čudež. Zmaju, ki mu je bilo ime Dingo, se je rodil prvi sin. Mislil je, da bo večji in ni si mislil, da iz zelenega jajca pride zmaj modre barve.

Dingo je že dolga leta načrtoval, da bi s svojim prvim sinom odšla v Vodlano. Brž sta se odpravila na pot. Vodlana je namreč najlepši kraj v vsej deželi. V njej je veliko okusne hrane. Potovala sta štiri dni in končno sta prispela. Najprej je Dingu padlo na misel, da bi šla na sladoled. Namreč tam imajo sladoled z okusom trave. Potem sta šla še na pico, na igrala, v kino in še v trgovino. Dan je bil zelo lep. Zjutraj sta šla na zajtrk. Ko sta se najedla, se jima je zgodila težava. Doma sta pozabila mleko za Vida. Zato sta ga šla kupit. Ko sta prišla iz trgovine, je pred njo stal mali kuža. Vid je očka prosil, če ga lahko vzameta seboj. "Lahko ga vzamemo, če boš ti skrbel zanj", je dejal oče. S predlogom se je strinjal. Odpravila sta se nazaj v hotelsko sobo. Na poti do tja sta srečala klovna. Spakirala sta in se odpravila domov. Ko sta prispela domov, je Dingova žena skuhala večerjo. Najedli so se in odšli spat.

Drugi dan je Vid moral v šolo. Imel je zelo strogo učiteljico, a Vida to ni motilo, ker mu je šlo učenje dobro od rok. Prvi dan je iz šole prinesel petico. Starša sta bila zelo ponosna. Odšli so na sprehod v gozd. Nabrala sta storž, liste in mah. Iz tega so naredili venček. Prižgali so svečke. Naslednji dan je prišel božiček.

Tai Lešnik, 5.c

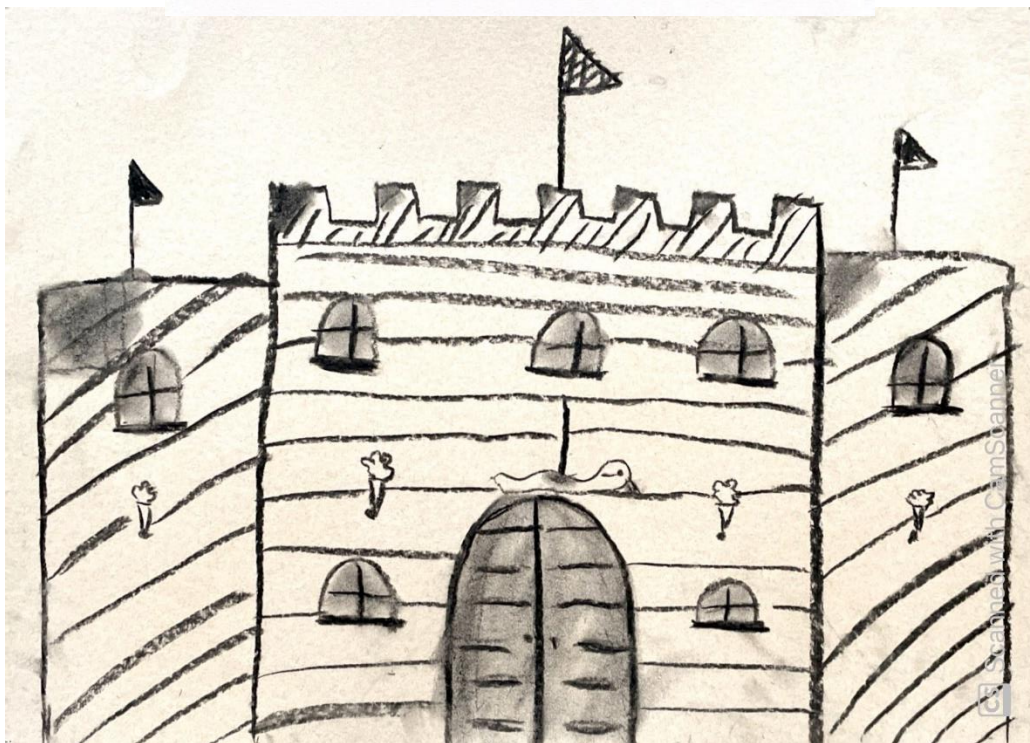
8.7 Princ in princesa

PRINC & PRINCESA

PRINC IN PRINCESA
V GRADU ŽIVITA,
SE RADA IGRATA
IN KRONO IMATA.

KADAR PRINC IN PRINCESA
STA SAMA DOMA
SI Z VESELJEM
PRIVOŠČITA SOKECA.

KO PRINCESA MALA
PO TRATI VESELO JE SKAKALA,
POGLEDALA JE NAOKROG
IN PRINESLA ZAKLAD SIROT.

Učenci 3.c razreda

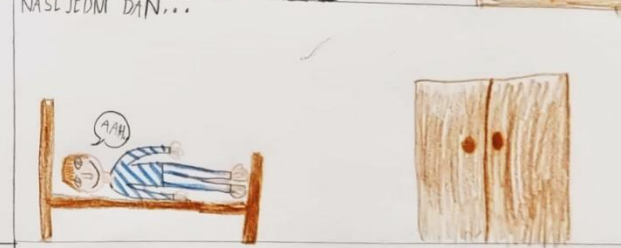
8.8 Navihani Bram

Učenci 4.c razreda smo si v okviru dneva dejavnosti ogledali film z naslovom Navihani Bram. Ogled filma je bil povod za izdelavo stripov.

Kris Žvižej, Žiga Ratajc in Niko Hribernik, 4.c

NAVIHANI BRAM

NAVIHANI BRAM

TEO IN MATIČ. V.

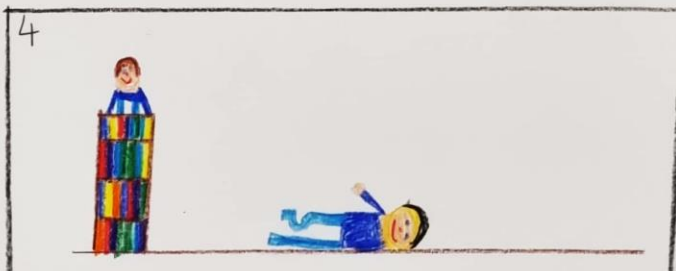
BRAM JE PROŠOLČEK IN GRE PRVIČ V ŠOLO. MAMA GA BO ZBUDILA.

NJEGOV UČITELJ JE G. RIBA. BRAM JE ZELO NAVIHAN FANT. BRAM ZELO RAD IZDELUJE STVARI.

BRAM JE VECKRAT MIGAL Z NOGAMI...

IN G. RIBA SI JE ZVIL NOGO

BRAM SE BO OPRAVIČIL G. RIBI.

G. RIBI JE POTEKL DOPUST IN PRIHAJA NAZAJ UČITI

UČITELJ G. RIBA JE ZDAJ RAZUMEL BRAMA.

BRAM JE ZDAJ SKAKAL PO TRAMPOLINU

KONEC

Teo Leskovšek in Matic Vrečko, 4.c

8.9 Družina

V drugem razredu so se pogovarjali o družini. Poglejmo, kaj so zapisali učenci.

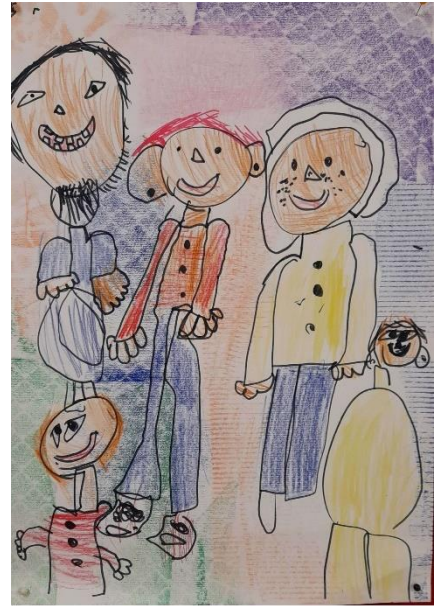
Moja Mami
Mami ima rjave oči,
Mami ima črne lase,
Mami dela v službi,
Mami kuha kosilo,
Mami mi pomaga pri malagi,
Mami gre v hlev,
Pomaga mi pri branju,
Mami se igra z lutskančkami,
Padata imam!
Zvoja Nika

Zoja Knez, 2.c

Moja mami

Moja mami ima rjave oči in
lase. Hodi v službo. Staro je 38
let. Vsakič mam skuha večerjo.
Rada hodi na sprehode. Rada ima
belo kavo. Rada ima mene. Moja
mami naredi najboljše palačinke. Rada
ima mačke. In mojraja me ima na
celem svetu. Ji si najboljša mami
na celnem svetu! Nina Mikulič.

Lenart Markošek, 2.c

Tian Grom, 2.c

Moj ati

Moj ati je prijazen, mi pomaga
in ob prostem času me pelje
na igrala. Rada ga imam do
konca sveta in več. Ji najboljši
ati na svetu. In včasih je hecen
in tudi resen. Pelje me v ZOO
v avtom. Mi uresniči želje.

Jana Hibernik

Moja sestra

Ima modre oči. Je majhna. Ime ji je Alissa. Stara je 5 let. Rada se igra. Rada hodi na sprehode. Hodi v vrtec in telju. Rada je solata. Se uči s mamo. Rada pleše. Uvijame me, ko se jočem. Boža živali. Rada riše. Rada zaliva rože. Rada gre na kakšne rojstne dneve. Dobi darila. Mi nariše kaj. Rada peče palačinke. Rada ustvarja. Rada spi zraven mamice.

Amelie Koštomaj

Teo Repovš, 2.c

MOJ ATI

Moj ata ima močne noge, roke
in prsi. Moj ata ima modre
oči. Mojemu atiju je ime
Boštjan. Je star 40 let. Moj
ata ima avto. Nima čolna,
ima pa motor. Moj ata živi
na Kozjanskem. Moj ata
nima očal, saj dobro vidi.
Moj ata ni debel, ampak rad
je. Moj ata rad hodi v fitnes.
Filip Ogrizek

Filip Ogrizek, 2.c

Moj brat

Moj brat Jakob ima rjave oči. Moj brat ima svetlo rjave lase. Star je dve leti in pol. Učasi je mag magajin. Rad je sajca. Hodin v rutec. Rad skače po trampolinu in po tleh. Rad se vozi s pogonjalčkom. Rad ima svojo čelado. Želo ima rad čokolado. Uki ima še svojo sobo. Rad riše. Njegova najljubša risanka je Barbapapa. Učasi se joče. Rad teka. Želo se rad smeji. Uki hoče vedno sladoled v kornetu. Rad te imam, ker si tako nasmejan.

Gasper Trebovc

Gasper Trebovc, 2.c

Izdala POŠ Blagovna

Gradivo zbrale učiteljice POŠ Blagovna

Avtor likovnega izdelka z naslovnice:
Luna Rožanc, 3. c

Uredila in oblikovala: Tea Fideršek
Lektorirala: Simona Zorko

Proseniško, junij 2024